

По-широко трансатлантическо партньорство

Резолюция на Европейския парламент от 13 юни 2013 г. относно ролята на ЕС за насърчаването на по-широко трансатлантическо партньорство (2012/2287(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предходни резолюции относно трансатлантическите отношения, и по-конкретно резолюцията си от 1 юни 2006 г. относно подобряването на отношенията между ЕС и САЩ в рамките на Споразумението за трансатлантическо партньорство¹, резолюцията си от 26 март 2009 г. относно състоянието на трансатлантическите отношения след изборите в САЩ² и резолюцията си от 17 ноември 2011 г. относно срещата на високо равнище между ЕС и САЩ от 28 ноември 2011 г.³,
- като взе предвид резултатите от срещата на високо равнище между ЕС и САЩ, проведена на 28 ноември 2011 г. във Вашингтон, окръг Колумбия,
- като взе предвид съвместните декларации от 71-ия Трансатлантически законодателен диалог, проведен в Джаксънвил през декември 2011 г., 72-ия Трансатлантически законодателен диалог, проведен в Копенхаген и Страсбург през юни 2012 г., и 73-ия Трансатлантически законодателен диалог, проведен през ноември 2012 г. във Вашингтон, окръг Колумбия,
- като взе предвид своята резолюция от 23 октомври 2012 г. относно търговските и икономическите отношения със Съединените американски щати⁴, която подкрепи идеята за започване на преговори за всеобхватно икономическо споразумение, както и резолюцията си от 23 май 2013 г.⁵ относно мандата за преговори,
- като взе предвид изявлението на президента на САЩ Барак Обама, председателя на Европейския съвет Херман ван Ромпъой и председателя на Европейската комисия Жозе Мануел Барозу от 13 февруари 2013 г., в което се обявява, че Съединените американски щати и Европейският съюз ще дадат ход на необходимите вътрешни процедури за започване на преговори за трансатлантическо търговско и инвестиционно партньорство,
- като взе предвид декларацията от срещата на високо равнище на Северноатлантическия съвет в Чикаго на 20 май 2012 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2012 г. относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и

¹ ОВ С 298 Е, 8.12.2006 г., стр. 226.

² ОВ С 117 Е, 6.5.2010 г., стр. 198.

³ Приети текстове, P7_TA(2011)0510.

⁴ Приети текстове, P7_TA(2012)0388.

⁵ Приети текстове, P7_TA(2013)0227.

политиката на сигурност¹, резолюцията си от 22 ноември 2012 г. относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана² и резолюцията си от 22 ноември 2012 г. относно кибернетичната сигурност и отбраната³,

- като взе предвид съвместното изявление от 12 юли 2012 г. на Европейския съюз и Съединените американски щати относно азиатско-тихоокеанския регион,
- като взе предвид документа на Министерството на отбраната на САЩ от януари 2012 г., озаглавен „Поддържането на световно лидерство на САЩ: приоритети за отбрана през 21 век“, в който са посочени промените във военната стратегия на САЩ,
- като взе предвид речта на президента на САЩ Барак Обама при повторното му встъпване в длъжност от 21 януари 2013 г., обръщението относно състоянието на Съюза от 12 февруари 2013 г. и забележките на вицепрезидента на САЩ Джоузеф Байдън на Конференцията по сигурността в Мюнхен от 2 февруари 2013 г.,
- като взе предвид стратегическите партньорства на ЕС с Бразилия (2007 г.) и Мексико (2008 г.), споразуменията на ЕС за асоцииране с Мексико, Чили и Централна Америка, търговските споразумения с Колумбия и Перу, текущите преговори с Канада относно сключването на споразумение за стратегическо партньорство и всеобхватно икономическо и търговско споразумение, както и текущите преговори с Меркосур,
- като взе предвид своята резолюция от 12 юни 2012 г. относно определянето на ново сътрудничество за развитие с Латинска Америка⁴, в която се подчертава подкрепата на ЕС за процеса на регионална интеграция в Латинска Америка, чието проявление са Общността на латиноамериканските и карибските държави, Съюза на южноамериканските нации, Меркосур, Андската общност, Системата за интеграция на Централна Америка, Кариком и Тихоокеанския съюз,
- като взе предвид редовните срещи на високо равнище, които ЕС и САЩ провеждат с държавите от Латинска Америка, провежданата на всеки две години среща на високо равнище между ЕС и Общността на латиноамериканските и карибските държави и срещата на високо равнище на Американите, които се очаква да се проведат през 2015 г.,
- като взе предвид отношенията на ЕС с африканските регионални и подрегионални организации от Атлантическото крайбрежие, по-конкретно Африканския съюз (АС), Икономическата общност на западноафриканските държави, Икономическата общност на държавите от Централна Африка и Южноафриканската общност за развитие,
- като взе предвид декларациите на ръководителите на страните от Г-20, заключителния документ на работната група на системата на ООН, отговаряща за Програмата на ООН за развитие след 2015 г. („Осъществяване на бъдещето, което

¹ Приети текстове, P7_TA(2012)0334.

² Приети текстове, P7_TA(2012)0455.

³ Приети текстове, P7_TA(2012)0457.

⁴ Приети текстове, P7_TA(2012)0235.

искаме за всички“) и заключителния документ от конференцията на Организацията на обединените нации относно устойчивото развитие („Бъдещето, което искаме“),

- като взе предвид своите резолюции относно, наред с другото, Арабската пролет, Мали, Близкия изток, Сирия, Иран, Афганистан, Източното партньорство, Русия и Китай,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (А7-0173/2013),
- А. като има предвид, че отношенията между ЕС и САЩ са най-значимите политически и икономически отношения в целия Атлантически басейн; като има предвид, че започването на нов мандат на президента Обама следва да спомогне за укрепването на тези отношения посредством нова амбициозна програма;
- Б. като има предвид, че трансатлантическото партньорство се основава на силни политически, културни, икономически и исторически връзки, на споделени ценности като свобода, демокрация, правата на човека и принципите на правовата държава, както и на общи цели като просперитет, отворени и интегрирани икономики, социален прогрес и приобщаване, устойчиво развитие и мирно разрешаване на конфликтите;
- В. като има предвид, че световният икономически спад доведе до значителни съкращения на разходите за отбрана както в ЕС, така и в САЩ;
- Г. като има предвид, че в един глобализиран, сложен и все по-многополюсен свят ЕС и САЩ, въпреки икономическата криза, следва да продължат да изпълняват ключови конструктивни роли в световната политика и икономика и в оформянето на международната среда, да посрещат заедно регионалните конфликти и световните предизвикателства на многостранно равнище, по-специално в рамката на международните организации; като има предвид, че за постигането на тази цел те следва също така да осигурят участието на нови ключови сили, включително двамата латиноамерикански стратегически партньори на ЕС — Бразилия и Мексико, както и на Канада;
- Д. като има предвид, че успоредно с настъпващите в световен мащаб промени, предизвикани от възхода на бързоразвиващите се сили в Азия, мозъчните тръстове, международните организации и някои правителства наскоро подчертаха нарастващата значимост на Атлантическия басейн като цяло, включително неговото южно измерение, както и необходимостта от сътрудничество между страните, от които е съставен, за да могат всички те да се справят с проблемите, които са общи за по-широкия регион;
- Е. като има предвид, че Латинска Америка е регион, който споделя много ценности, интереси, историческо минало и засилващи се икономически връзки с ЕС и САЩ; като има предвид, че държавите от Латинска Америка са учредили голям брой регионални или подрегионални организации; като има предвид, че проучването на възможните сфери, в които биха могли да се развият различни модели на тристранно сътрудничество, е от полза; като има предвид, че това сътрудничество би могло да се разшири, като в него се включат африканските държави от

Атлантическия басейн; като има предвид, че е важно сътрудничеството в трансатлантическото пространство да се основава на компромиси между различните интереси и че всички страни следва да запазят правото си да следват собствените си национални приоритети и подходи към развитието;

- Ж. като има предвид, че някои държави, по-специално Китай, а също и други, като Индия, са все по-активни в района на Атлантическия басейн, особено в южния Атлантически океан, където техните действия са обусловени от потребността им от придобиване на суровини и храни;
- З. като има предвид, че по-широкото трансатлантическо партньорство трябва да решава въпроси като развитието, сигурността, енергетиката и имиграцията, както и да подкрепя постепенната икономическа и политическа конвергенция;
- И. като има предвид, че извън рамките на по-широката атлантическа перспектива са налице други текущи проблеми и конфликти, за които е необходимо предприемането на съгласувани действия от страна на ЕС и САЩ;
- Й. като има предвид, че увеличаването на броя и сложността на привличащите обществено внимание кибератаки доведе до преразглеждането на свързаното с тази сфера законодателство, като САЩ приеха доброволни механизми за докладване, а ЕС възнамерява да приеме по-строги задължителни мерки;

Двустранни отношения

1. Поздравява Барак Обама за повторното му избиране за президент на Съединените американски щати; отправя покана към американския президент да произнесе реч пред Европейския парламент по време на пленарното заседание в Страсбург при следващото си посещение в Европа;
2. Призовава ЕС и САЩ да проведат среща на високо равнище възможно най-скоро с цел определяне на обща програма за краткосрочни и дългосрочни цели по отношение както на двустранни въпроси, така и на въпроси в световен и регионален мащаб;
3. Отчита дългосрочните последици за трансатлантическото партньорство в резултат от геополитическото ребалансиране от страна на САЩ към Азия; подчертава необходимостта от конструктивна, съгласувана и стратегическа реакция на ЕС; счита, че това също така представлява възможност за ЕС да вземе по-активно участие в азиатско-тихоокеанския регион в качеството си на автономен глобален участник, но при тясно сътрудничество със САЩ, като по този начин задълбочи стратегическото измерение на трансатлантическото партньорство;
4. Приветства официалното обявяване на преговорите за Трансатлантическо търговско и инвестиционно партньорство (ТТИП); подчертава, че това споразумение ще представлява значително насърчение за икономиките на ЕС и САЩ и ще даде нов тласък на отношенията ЕС—САЩ; подчертава, че глобалният му ефект би отишъл по-далеч от двустранните последици, като предостави общи подходи към правилата и стандартите в световната търговия, инвестиции и свързаните с търговията сфери; подчертава необходимостта от упражняване на силна политическа воля и конструктивно отношение за провеждане на преговорите

по ефективен начин; очаква процесът, свързан с ТТИП, да доведе до възобновен политически импулс в трансатлантическите отношения, който би могъл и следва да бъде използван за стимулиране на по-тясно сътрудничество в други области, включително във външната политика;

5. Призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Европейската комисия, Съвета, Комисията и държавите — членки на ЕС, да засилят координацията на политиката на ЕС по отношение на администрацията на САЩ, за да изпратят убедително послание, че ЕС е последователен и ефективен участник на международно равнище; подчертава значимостта също така и на укрепването на общата политика за сигурност и отбрана, като се имат предвид различните кризи, които могат да възникнат в съседните на ЕС региони, и доктрината на САЩ за „лидерство от по-задна линия“;
6. Припомня предложението си за създаване на Трансатлантически политически съвет, който да служи като орган за системни консултации и координация в областта на външната политика и политиката на сигурност, ръководен от върховния представител/заместник-председател и държавния секретар на САЩ;
7. Подчертава приноса на Трансатлантическия законодателен диалог, като основаваща се на съдържанието конструктивна структура, за укрепването на отношенията между ЕС и САЩ чрез предоставянето на форум за парламентарен диалог, идентифициране на целите и координиране по въпроси от общ интерес; приветства откриването на Бюрото за връзка на Европейския парламент във Вашингтон и приканва Конгреса на САЩ да последва този пример в Брюксел; призовава за продължаване на обмена на персонал между двете институции;
8. Решително осъжда терористичните нападения в Бостън от 15 април 2013 г.; насърчава и двамата партньори да продължат борбата с тероризма и организираната престъпност, като същевременно зачитат и отстояват правата на човека и основните свободи; е дълбоко обезпокоен от скорошните разкрития за операции на САЩ за наблюдение и събиране на данни като част от програмата PRISM и тяхното отражение върху защитата на гражданските свободи на гражданите на ЕС; призовава Комисията и Съвета да повдигнат въпроса на предстоящата среща на министрите на ЕС и САЩ по въпросите на правосъдието и вътрешните работи на 14 юни 2013 г.; отбелязва факта, че Споразумението за резервационните данни на пътниците и Споразумението относно програмата за проследяване на финансирането на тероризма (Споразумението SWIFT), одобрени от Европейския парламент, вече са в сила; призовава партньорите да увеличат своето сътрудничество по Споразумението за защита на неприкосновеността на личните данни, за да се завършат преговорите по начин, който да гарантира адекватна прозрачност на обработката на данни и достатъчна защита на личните данни;
9. Отбелязва нарастващото значение на използването на безпилотни самолети; подчертава необходимостта от енергичен дебат относно въоръжените безпилотни самолети и ограниченията, прозрачността и контрола във връзка с тях; приветства настоящия дебат в САЩ и очаква скоро да може да се установи широкообхватна регулаторна рамка; приветства в този контекст решенията, обявени от президента Обама в речта му на 23 май 2013 г., за официално признаване на нови ограничения

на използването на дрони като смъртоносно оръжие и за ангажиране на Конгреса да проучи възможностите за увеличаване на надзора върху това използване; приканва и двамата партньори да започнат тесни разисквания относно въоръжените безпилотни самолети и подчертава необходимостта да се предприемат стъпки за бъдещо международно регулиране, като се имат предвид световните последици;

10. Отново заявява, че ЕС трябва да продължи както на политическо, така и на техническо равнище да повдига пред САЩ нерешения отдавна въпрос за визовото изискване, наложено за гражданите на четири държави — членки на ЕС;
11. Потвърждава нарастващото значение на киберотбраната и приветства създаването, по време на срещата на високо равнище през 2010 г., на работната група относно киберсигурността и киберпрестъпността; счита, че ЕС и САЩ следва да отдадат специално приоритетно значение на сътрудничеството си в сферата на киберсигурността, с особен акцент върху противодействието срещу кибератаки и върху съвместното полагане на усилия на международно равнище за разработване на всеобхватна и прозрачна международна рамка, която да определя минимални стандарти за политики в сферата на киберсигурността, като същевременно спазва основните свободи;
12. Изразява съжаление, че ЕС и САЩ планират да приложат различни равнища на бдителност по отношение на киберсигурността във време, в което НАТО настоява за засилено сътрудничество; подчертава, че подобни несъответствия не само създават заплахата за киберотбраната, а могат и да създадат проблеми с търговията за дружествата, чиито дейности се извършват и в двете юрисдикции;
13. Приветства възобновеното обещание на президента Обама за закриване на Гуантанамо, изразено в речта му на 23 май 2013 г.; отново призовава да се предостави възможността на задържаните лица, срещу които няма повдигнато обвинение, възможно най-бързо да се завърнат у дома или в друга страна, в която са в безопасност, и също така срещу задържаните лица от Гуантанамо, срещу които има достатъчно допустими доказателства, без забавяне да бъдат заведени справедливи и публични съдебни процеси, водени от независими и безпристрастни съдилища, и в случай на осъждане да гарантира изтърпяването на присъдите в Съединените американски щати в съответствие с приложимите международни стандарти и принципи;
14. Подчертава неотслабващото значение на НАТО като крайъгълен камък на трансатлантическата сигурност; призовава отново за укрепване на стратегическото партньорство между ЕС и САЩ;

Програма относно Атлантическия регион и в световен мащаб

15. Призовава двамата партньори да проучат областите и рамките, чрез които би могло да се осъществи по-широко трансатлантическо сътрудничество по прагматичен начин, както и да разгледат, съвместно с други атлантически държави, ползите от това разширено сътрудничество; подчертава, че възможните от гледна точка на ЕС области включват икономически и социални въпроси, световното управление, процеса на демократизация, правата на човека, сътрудничеството за развитие, изменението на климата, сигурността и енергията; призовава партньорите да анализират възможността за използване, за целите на тези тристранни диалози, на

регионалните и подрегионалните структури, създадени в Латинска Америка, които ЕС по традиция насърчава;

16. Предлага партньорите да започнат редовна размяна на мнения помежду си относно съответните срещи на високо равнище между тях и държавите от Латинска Америка в регионална рамка, а именно двугодишната среща на върха между ЕС и Общността на латиноамериканските и карибските държави и Срещата на високо равнище на Американските държави, провеждана от Организацията на американските държави;
17. Подчертава факта, че вече съществуват разнообразни многостранни рамки, посветени на конкретни въпроси, със силно изразен тристранен аспект, като например Инициативата за регионална сигурност в Централна Америка;
18. Припомня положителната роля, която Канада — с която и двамата партньори имат солидни връзки — може да играе в едно по-широко трансатлантическо сътрудничество;
19. Призовава двамата партньори да проучат също така и възможностите за по-широко сътрудничество, което включва африканското крайбрежие на Атлантическия басейн, както и да определят подходящите сфери и рамки, като вземат предвид съответните африкански организации;
20. Призовава ЕС и САЩ да съгласуват своите действия с оглед да допринасят за стабилен международен ред на мир и сътрудничество на основата на ефективен многостранен подход с бързоразвиващите се участници, включително тези от южноатлантическото крайбрежие; настоятелно призовава партньорите да продължат работата си по програмата за реформа на ООН, като включват и другите атлантически държави и вземат предвид техните интереси; подчертава необходимостта от засилено сътрудничество между ЕС и американските държави в рамките на ООН;
21. Припомня, че Международният наказателен съд (МНС) е все по-необходим инструмент на международното право и основен елемент от външната политика на ЕС във връзка с целта да се прекрати безнаказаността; отдава заслуга на работата на МНС по повод на 10-ата му годишнина; приветства действията на администрацията на президента Обама за възстановяване на работни отношения със съда и очаква САЩ да предприемат по-нататъшни стъпки към повторно подписване и ратифициране на Римския статут;
22. Призовава ЕС и САЩ да работят съвместно за укрепване на регионалните и подрегионалните организации в атлантическия басейн, като се има предвид важната роля, която тези организации играят за насърчаване на икономическата и политическата интеграция;
23. Призовава партньорите да дадат нов тласък на Г-20, наред с другото чрез едновременно включване на равна нога на другите атлантически сили, които участват в този форум; подчертава факта, че като се има предвид преизбирането на президента Обама и големият брой на новите лидери в ключови държави от Г-20, моментът е подходящ за това, следващата среща на Г-20 да бъде по-амбициозна и оперативна, и очаква, че този въпрос ще бъде обсъден на следващата двустранна среща на върха;

24. Подчертава, че осъществяването в крайна сметка на ТТИП ще създаде перспектива за широко икономическо пространство, което би включвало Северна Америка, ЕС и много държави от Латинска Америка, с които партньорите са договорили споразумения в областта на икономиката;
25. Подчертава, че интегрирането на две от най-големите световни пазарни икономики може да създаде геополитически модел за насърчаване на демократичните ценности;
26. Подчертава, че демокрацията, принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека трябва да бъдат основни за държавите от атлантическия басейн; насърчава по-нататъшно сътрудничество между програмите на ЕС и САЩ за насърчаване на демокрацията, свободните и честни избори и отстояването на правата на човека;
27. Подчертава необходимостта от съгласувани действия за борба с рисковете, които застрашават световната сигурност, като например тероризма, нефункциониращите държави, трафика на хора, оръжия и наркотици, организираната престъпност, пиратството и киберсигурността, всички от които понастоящем представляват заплаха за Атлантическия басейн; подчертава необходимостта от задълбочаване на всеобхватното сътрудничество между държавите от целия Атлантически басейн в борбата срещу трафика на наркотици — явление, което се разраства все повече в Западна Африка и Сахел; приветства подкрепата от страна на партньорите за регионалния план за действие във връзка с наркотиците на Икономическата общност на западноафриканските държави;
28. Обръща внимание на особено значимата роля, която сигурността на мореплаването трябва да изпълнява в атлантическото пространство; приветства усилията от страна на партньорите, в тясно сътрудничество с Икономическата общност на западноафриканските държави и Икономическата общност на държавите от Централна Африка, за борба с пиратството и насърчаване на сигурността на мореплаването в Гвинеийския залив;
29. Подчертава значението на диверсифицирането на доставчиците на енергия, източниците и транспортните маршрути; подчертава нарастващото значение на държавите от Атлантическия басейн по отношение на производството и запасите на енергия, както и на суровини, които предлагат значителни възможности за диверсифициране; предлага Енергийният съвет ЕС—САЩ, съвместно с други държави от Атлантическия басейн, да проучи възможността за съвместна дейност относно въпросите на енергийната сигурност и устойчивост, включително технологиите за възобновяема енергия; по подобен начин предлага да се проучи възможността за по-тясно сътрудничество относно ефективната употреба на суровини и рециклирането;
30. Приветства акцента, поставен от президента Обама по време на речта му за встъпване в длъжност върху обновяването на капацитета на САЩ за управление на задгранични кризи, и се надява, че вече установеното сътрудничество между ЕС и САЩ за управлението на кризи в Източна Африка, както и все по-засиленото сътрудничество за предотвратяването на кризи, ще бъде разширено, за да обхване атлантическото крайбрежие; в този контекст приканва и двамата партньори да използват изцяло и по конструктивен начин рамковото споразумение относно

участието на САЩ в ОПСО от 2011 г.; призовава държавите — членки на ЕС, да се развиват по сериозен начин съвместни проекти за обединяване и споделяне на способности, за да могат автономно да изпълняват задачите, описани в член 43 от Договора от Лисабон;

31. Призовава ЕС и САЩ да продължат да укрепват диалога и сътрудничеството си в сферата на развитието, за да подобрят качеството и ефективността на своята помощ за развитие; настоятелно призовава двамата партньори да продължат да насърчават целта за постигане на Целите на хилядолетието за развитие до 2015 г.; приветства факта, че партньорите са създали група за размисъл, която да работи по програмата на Целите на хилядолетието за развитие след 2015 г.; настоятелно призовава партньорите да работят в тясно сътрудничество със страните от атлантическото крайбрежие във връзка с тези цели, като се има предвид тяхното специално значение за тази група; призовава ЕС и САЩ да разгледат в рамките на този процес на размисъл въпроса как могат да бъдат свързани ЦХР след 2015 г. и Целите за устойчиво развитие;
32. Приветства подновения ангажимент на президента Обама за борба с изменението на климата; настоятелно призовава партньорите да се споразумеят възможно най-скоро и не по-късно от 2015 г. относно поемането на обвързващи ангажименти за намаляване на емисиите на парникови газове в съответствие със задържането на изменението на климата под 2°C; очаква, че този въпрос ще бъде обсъден на следващата двустранна среща на върха; подчертава необходимостта от участие на държавите от атлантическото пространство в това начинание, най-вече като се има предвид вредното въздействие на изменението на климата в тези страни и в целия свят върху производството на храни, биоразнообразието, опустиняването и екстремните метеорологични събития; счита за съществено ЕС и САЩ да поведат усилията за постигане на световно споразумение относно регулирането на емисиите от въздухоплаването в контекста на Общото събрание на ИКАО; отново потвърждава необходимостта от тясно трансатлантическо сътрудничество в областта на експлоатацията на шистов газ;
33. Призовава ЕС и САЩ да приемат обща стратегия в рамките на международните форуми, и особено на ООН, относно намаляването на запасите от оръжия за масово унищожение и конвенционални оръжия, и да включат държавите от атлантическото пространство в тези начинания; очаква САЩ и Русия да постигнат допълнителен напредък в областта на ядреното разоръжаване; горещо приветства неотдашното одобряване на договора за търговията с оръжие от Общото събрание на ООН и настоятелно призовава държавите — членки на ЕС, и САЩ да го подпишат бързо;
34. Насърчава мозъчните тръстове и изследователите да продължат своите проучвания относно по-широкото трансатлантическо сътрудничество, което спомага също така за насърчаване на идеята за по-широка атлантическа общност;
35. Подчертава, че културният обмен посредством образователни програми е от основно значение за развитието на общи ценности и съответно за изграждането на мостове между партньорите от Атлантическия басейн;

Настоящи проблеми и конфликти

36. Призовава партньорите да дадат приоритет на тясното сътрудничество в подкрепа

на демократичния преход в Северна Африка и Близкия Изток въз основа на всеобхватна и обвързана с условия стратегия за подкрепа и стимули, обвързани с демократични реформи; настоятелно призовава партньорите да се координират възможно най-тясно във връзка с подкрепата за опозицията в Сирия и да поддържат натиск върху Русия и Китай с оглед на спешно политическо решение на трагичната криза в тази страна; подкрепя призива за мирна конференция относно Сирия в Женева; подчертава необходимостта от общ отговор на политическата нестабилност и надвисналата икономическа криза в Египет; насърчава сътрудничеството, за да се подкрепят програмите за демократизация в региона;

37. Подчертава необходимостта от координация между ЕС, неговите държави членки, САЩ, АС, Икономическата общност на западноафриканските държави, ООН и други участници, за да се подкрепи изпълнението на пътната карта за процеса на преход в Мали, както и необходимостта от финансова и логистична подкрепа за Международната мисия за подкрепа на Мали (AFISMA), ръководена от африканските държави, която предстои да прехвърли правомощията си на Интегрираната многостранна мисия на ООН за стабилизиране в Мали (MINUSMA) съгласно Резолюция 2100 на Съвета за сигурност на ООН, приета на 25 април 2013 г.;
38. Изразява съжаление за застой в мирния процес в Близкия изток; приветства факта, че първото посещение в чужбина на президента Обама след преизбирането му беше на Израел, Палестинската власт и Йордания и приветства факта, че близоизточният мирен процес отново е станал основен приоритет, знак за което са настоящите усилия на държавния секретар Джон Кери; приветства ангажираността на президента Обама към решението за две държави; призовава американската страна да настоява за замразяване на изграждането на селища и да работи заедно с ЕС за подновяване на преките преговори между Израел и Палестина; споделя възгледа на президента Обама относно продължаващото строителство на селища от страна на Израел и относно значението на гарантирането на сигурността на Израел;
39. Настоятелно призовава двамата партньори да продължат да работят за дипломатическо решение на въпроса с ядрената програма на Иран с оглед на бързото постигане чрез преговори на цялостно и дългосрочно уреждане на въпроса, което би укрепило доверието на международната общност в изцяло мирния характер на ядрената програма на Иран, като същевременно зачита легитимното право на Иран да използва ядрена енергия за мирни цели съгласно Договора за неразпространение на ядреното оръжие (ДНЯО); призовава ЕС и САЩ да обмислят в контекста на преговорите на ЕС 3+3 (P5 +1) с Иран координирано и обвързано с условия отменяне на санкциите в замяна на взаимно договорени и проверими действия от страна на иранското правителство за решаване на всички нерешени въпроси, свързани с ядрената му програма, при пълно спазване на разпоредбите на ДНЯО, управителния съвет на Международната агенция за атомна енергия (МААЕ) и съответните резолюции на съвета за сигурност на ООН, както и на исканията, отправени от МААЕ; призовава двамата партньори да възприемат по-цялостен подход към отношенията с Иран, който да включва състоянието на правата на човека, както и по-общата картина на регионалната сигурност, и да включват иранското гражданско общество и НПО винаги, когато това е приложимо;
40. Настоятелно призовава партньорите да разработят съвместно всеобхватен подход

относно Афганистан за периода след 2014 г в координация с афганистанското правителство; подчертава, че едни добре обучени и екипирани афганистански военни и полицейски сили, заедно с човешкото и социално-икономическото развитие, доброто управление и политиките, подкрепящи принципите на правовата държава, ще бъдат от жизненоважно значение за мира, стабилността и сигурността в страната, като ще бъде необходима и много по-голяма ангажираност от страна на съседите на Афганистан към тези цели; подчертава също така необходимостта от демократичен и приобщаващ политически процес в страната; признава основната роля, която НАТО изигра за координиране на свързания със сигурността отговор на терористичната заплаха в Афганистан, включително реконструкцията и рехабилитацията, и признава потенциалната роля на НАТО в периода след 2014 г.;

41. Подчертава значимостта на Източното партньорство за ЕС; подчертава необходимостта от политическо и икономическо сближаване на страните от този съседен регион с ЕС и с общите ценности на трансатлантическите партньори; призовава ЕС и САЩ да се координират активно в това отношение и подчертава необходимостта от съгласувани усилия с цел насърчаването на демократични реформи, укрепването на демократичните институции и засилването на мирното решаване на конфликти; оценява продължаваща подкрепа от страна на САЩ за процеса на разширяване в Западните Балкани и насърчава и двамата партньори да поддържат съгласуван подход към държавите от региона;
42. Настоятелно призовава двамата партньори да съгласуват по-добре политиките си за постигане на критична ангажираност по отношение на Русия; подчертава значението на сътрудничеството с Русия по световните предизвикателства, включително разоръжаването и неразпространението; призовава ЕС и САЩ да допринесат за процеса на модернизация в Русия, с особен акцент върху укрепването на демокрацията, правата на човека и правовата държава и върху насърчаването на диверсифициран и социално справедлив икономически растеж; подчертава значението на това, да се насърчават контактите между хората; в това отношение изразява съжаление относно новите ограничителни закони относно НПО и нарастващия натиск, упражняван от руските органи върху структурите на НПО, базирани в Русия; подчертава, че изпълнението на ангажиментите, поети от Русия при присъединяването ѝ към СТО, е важна част от програмата за модернизация на страната; призовава и двамата партньори да провеждат конструктивни дискусии с Русия за замразените конфликти; приветства одобрението на списъка „Магнитски“ от Конгреса на САЩ и припомня собствената си резолюция от октомври 2012 г.;
43. Отбелязва насочването на международното внимание към Източна Азия в резултат на политическия и икономически възход на азиатско-тихоокеанския регион; приветства факта, че наскоро бе установено по-тясно консултиране между ЕС и САЩ относно този регион, и счита, че това може да доведе до по-тясно сътрудничество между ЕС и САЩ по отношение на Азия; отбелязва по-специално необходимостта от координирани действия в отговор на въпросите, които потенциално биха могли да нарушат мира в региона, особено в случая на конфликта в Южнокитайско море и Източнокитайско море, който подхранва агресивния национализъм в някои азиатски държави и заплашва сигурността на морското корабоплаване;
44. Решително осъжда ескалиращата военна реторика от страна на Северна Корея и

преките ѝ заплахи, отправени срещу САЩ в отговор на неотдавнашната Резолюция 2087 на Съвета за сигурност на ООН за прилагане на по-строги санкции; призовава Пхенян да спазва съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН, призоваващи за прекратяване на неговите програми за ядрени оръжия и балистични ракети; настоятелно призовава и двете страни да запазят спокойствие и да работят за мир, използвайки дипломатически канали; настоятелно призовава ЕС, САЩ и Южна Корея да поддържат тесен диалог с Китай за въздържане на режима в Пхенян;

45. Призовава ЕС и САЩ да съгласуват усилията си, за да насърчат новото ръководство на Китай да полага по-активни усилия за справяне с настоящите проблеми и конфликти от световно значение; приветства факта, че ЕС и Китай са се договорили да поддържат редовен диалог по въпросите на политиката на отбрана и сигурност, както и да поддържат редовни контакти между специални представители и специални пратеници; припомня значимостта на поддържането на открит диалог с Китай относно доброто управление и зачитането на правата на човека;

o

o o

46. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на правителството и Конгреса на САЩ.